

Ahoj Milane

K pastičce, jak píšeš na webu (a bavili jsme se o tom v Holicích) - po různých začátečnických samouckých pokusech mě líp vyhovuje jednopádlo, mám míň překlepů, jezdím zatím jen "na sucho" texty z novin nebo telefonního seznamu HI, ne moc rychle - odhaduji tak mezi 25-30 jak kdy, ale na jednopádle je jedoznačná poloha buď tečky nebo čárky, nezůstává mě "viset" ruka na páce, na který nemá, jako u dvojpádlu.

Proč při velkých rychlostech se do toho buší jako do jednopádlu - no já to vidím u sebe jako začátečníka - při iambickém klíčování je sice míň pohybů rukou, což vypadá jako úspora času, ale je taky nutná přesnější synchronizace stisku palce a ukazováku, což při vyšších rychlostech už může být nepřesné nebo problematické. Oproti tomu jednopádlo je jasně tečka jasně čárka. Asi i tady platí heslo - v jednoduchosti je krása.

Jsem zvědav jestli se téma a zkušenosti rozvinou v nějakou diskusi.

-- Jirka
OK5IM

Milane,

...

A zaujal mne ten námět o klíčování dvojpádlem/jednopádlem. Ne, že bych to dokázal vysvětlit, ale mohl bych přispět svým názorem. Pokud čteš jen to, co se dá teoreticky sto procentně zdůvodnit, tak toho dost přeskoč.

Já si totiž myslím, že naučené jako první je naprosto nadřazené. A i když jsem v roce 1972 začal zkoušet squeeze klíčování (to ještě s TTL klíčem, co byl tehdy hitem v Žilině - něco z QST - Curtis A) a používám to stále, jen s novějšími součástmi, tak cítím, že to není vždy O.K. A když jedu rychleji a soustředím se víc na obsah a ne na klíčování, tak mi sem tam ruka vyklepne nějaký ten znak jako na jednopádle (nejčastěji jsem si toho všiml u K). A i když je pastička všelijak dokonalá nebo nedokonalá, je to tím, co je kdesi hluboko vryté tím prvním naučením z dob našich začátků, kdy jsme trénovali a klíčovali a klíčovali. Kdoví, jestli si operátoři starých vibroplexů občas nevšimli, že si vymačkávají jednotlivé čárky...

A taky jsem četl nějaký překlad o tom, jak se učit klíčovat. Nejdřív jak seřídít pastičku, jak položit ruku a jak trénovat jednotlivé série znaků a pak jedna taková podle mne podstatná věc. Telefonní seznam a hrát celou stranu. A další a stále a stále. Kdysi v začátku jsem takhle přehrával texty z modré knížky Radioamatérský provoz. Nepředpokládám, že po přechodu na dvojpádlo někdo dělal totéž, jako kdysi a trénink spočíval v tom, že si to zkusili, usoudili, že to docela jde a časem se to vstřebá. A ten drill tomu chybí na rozdíl od té dávno nacvičené hry na jednopádlo. A pak se není co divit, že se ve stresu tonoucí i jednoho pádlu chytá.

Tak jestli jsi to přeskočil až sem, máš štěstí, nepřehlédneš snad můj pozdrav na rozloučenou. 72 + PZ Jenda ok2bnd